احکام و تعالیم فردی - تعاون و تعاضد

حضرت بهاءالله

تعاون و تعاضد

حضرت بهاءالله:

1 - " وإن استجارکم أحد من المؤمنین وکنتم مستطیعا فاجروه ولا تحرموه عمّا أراد " (ص ٢٦٠ ج ٣ امر و خلق)

2 - " باید جمیع احباب با کمال محبّت و وداد باشند و در اعانت یکدگر کوتاهی ننمایند " (ص ١٤٥ دریای دانش)

3 - " باید در تمشیت امور یکدیگر بکمال سعی توجّه نمائید . ینبغي لکلّ نفس ان یکون عضدا للآخر اینست حکم مالک امم که از قلم جاری شده " (ص ٢٦٠ ج ٣ امر و خلق)

4 - " قل أن اتّحدوا في کلمتکم واتّفقوا في رأیکم " (لوح حکمت)

حضرت عبدالبهاء:

1 - " ای یاران شرق و غرب از اعظم اساس دین الله و معانی کلمة الله و تکلیف احبّاء الله تعاون و تعاضد است زیرا عالم انسانی بلکه سائر کائنات نامتناهی به تعاون و تعاضد قائم و اگر تعاون و تعاضد متبادله در بین کائنات نماند وجود بکلّی متلاشی گردد ... " (ص ٩ - ١٢٨ ج ٤ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

٢ - " اساس حیات و وجود تعاون و تعاضد است و سبب انعدام و اضمحلال ، انقطاع این امداد و استمداد . و هر چه رتبه بالاتر آید این امر عظیم یعنی تعاون و تعاضد شدیدتر گردد . لهذا در عالم انسانی تعاون و تعاضد اتمّ و اکمل تر از سائر عوالم است بقسمی که بکلّی زندگانی انسانی مربوط باین امر عظیمست علی الخصوص بین احبّای الهی باید این اساس قویم در نهایت متانت باشد بقسمی که هر یک در جمیع مراتب مدد بدیگری رساند چه در مراتب حقائق و معانی و چه در مراتب جسمانی علی الخصوص در تأسیسات عمومی که نتائجش راجع بکلّ افراد است ... "

(ص ١٣٠ ج ٤ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

3 - " ... تعاون و تعاضد از فرائض عینیّه هیئت بشریّه است علی الخصوص حزب الله را که باید در تعاون و تعاضد یکدیگر بلکه در حقّ عموم بشر جانفشانی نمایند چه که این بهتر و دلکش تر و بمثابه روح در جسم بشر اثر نماید و حیاتی جدید بخشد " (ص ٢٦٠ ج ٣ امر و خلق)

4 - " معاونت نوع بشر از اعظم احکام و اوامر جلیل اکبر است علی الخصوص بیاران الهی که در عالم جسمانی و روحانی هر دو اعضاء و اجزای یکدیگرند " (ص ٢٦١ ج ٣ امر و خلق)

5 - " تعاون و تبادل از خواص هیئت جامعه عالم وجود است و بدون او وجود معدوم و در مراتب وجود در قوس صعود آنچه برتبه اعلی تر نگری شؤون و آثار حقیقت تعاون و تعاضد را در رتبه مافوق اعظم از رتبه مادون مشاهده نمائی . مثلا آثار باهره این شأن قویم را در عالم نبات اعظم از عالم جماد و در رتبه حیوان اکبر از رتبه نبات ملاحظه کنی تا آنکه در عالم انسانی این امر عظیم را از جمیع جهات در منتهای اتقان مشهود بینی چه که در این رتبه تعاون و تعاضد و تبادل محصور در جسم و جسمانیّات نبوده بلکه در جمیع مراتب و شؤون ظاهری و معنوی از عقول و افکار و آراء و اطوار و آداب و آثار و ادراکات و احساسات و سائر احوال انسانی ، این روابط متینه را در منتهای محکمی ادارک نمائی و آنچه این روابط متانت و ازدیاد بیشتر یابد جمعیّت بشریّه در ترقّی و سعادت قدم پیشتر نهد بلکه فلاح و نجاح بجهت هیئت جامعه انسانیّت بدون این شؤون عظیمه محال است "

(ص ١ - ١٣٠ ج ٥ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

6 - " بهائیان جان فدای جهانیان نمایند و پرستش نوع انسان کنند " (ص ٢٩٠ ج ٣ امر و خلق)

7 - " یاران الهی باید در یوم مصائب غمخوار یکدیگر گردند و در خلاص دوستان عقد مشورت کنند و بقدر امکان سبب آسایش جان و وجدان همدیگر گردند احبّای الهی در جمیع حقوق مشترکند و فی الحقیقه حکم یک نفس دارند هر یک زیان نماید کلّ زیان کرده اند هر یک سود نماید کلّ سود نمایند زیرا روابط محکم است و اساس وحدت حال ، مستحکم "

(ص ١٦٢ ج ٩ مائده آسمانی ط اوّل یا ١٥٥ ط آخر)

حضرت ولی امر الله:

1 - " باید یاران الهی در خیرات و مبرّات و ترویج منافع عمومیّه و تقدّم مصالح جمهور از جمیع طوائف من دون ترجیح و استثناء سبقت از کلّ یابند و مشار بالبنان گردند . ابواب مدارس و معاهد علمیّه و ادبیّه خویش را بر وجه اطفال و جوانان غیر بهائی که محتاج و فقیرند مجّانا باز نمایند و از صندوق خیریّه محفل خویش بمنکوبین و محتاجین از تمام فرق و نحل و ملل اعانه و مساعده نمایند. در مشروعات ملکیّه مدنیّه که هموطنان خویش در آن اقلیم بمرور ایّام تأسیس نمایند علی قدر معلوم مشارکت نمایند و بمعاضدت و مساعده مالی وادبی هر دو قیام کنند" (ص ١١٧ ج ٢ توقیعات مبارکه سالهای ٣٩ - ١٩٢٧)

2 - " تعاون و تعاضد عناصر مختلفه در جامعه بر جلوه و رونق و استحکام و متانت مؤسسّات امریّه یوما فیوما بیفزاید "

(ص ٢٩٠ ج ٣ توقیعات مبارکه)

3 - " راجع بحدوث زلزله شدیدی که در گرگان واقع فرمودند بنویس در این موارد اشتراک یاران رسما بواسطه محافل روحانیّه علی الخصوص محفل مرکزی در آن سامان جهت اعانه منکوبین و محتاجین محبوب و مقبول . مخابره رسمی لازم و واجب و اگر چنانچه اولیای امور رسما قبول ننمایند بهر وسیله ای که ممکن و مقبول است اقدام نمایند و عمومیّت آئین مقدّس را فعلا و عملا ثابت و مبرهن نمایند " (ص ٢٦٤ ج ٣ توقیعات مبارکه)

4 - " همچنین مشارکت یاران با انجمنهای خیریّه علمیّه ادبیّه است هر انجمنی که مقصدش فی الحقیقه ترویج منافع عمومیّه و مصالح عالم انسانی است ، باید احبّای الهی بحکمت و اعتدال پس از مشورت کامل بقدر قوّت و استطاعت مساعده و تأیید آنرا نمایند و بقدر وسع و امکان مشارکت نمایند ولی باید فعلا و قلبا و لسانا از ادنی مداخله ای در امور سیاسیّه امتناع نمایند "

(ص ٣١٥ ج ١ توقیعات مبارکه سالهای ٢٦ - ١٩٢٢)